

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΧΩΜΑΤΟΣ

Μαρτυρία της νεαρής Σοφίας από την Αθήνα για το θαύμα που έζησε, στο οποίο ξαφνικά **βρέθηκε να τρώει χόμα** στο περιστατικό που περιγράφει αναλυτικά η ίδια, επιβεβαιώνοντας τα προφητικά λόγια της Αγίας Ματρώνας για τους δύσκολους καιρούς στους οποίους θαυματουργικά θα επιζήσουν οι Χριστιανοί, πιθανότατα και αυτή η ίδια. Το φωτεινό περιστέρι είναι μια επί πλέον επιβεβαίωση της παρουσίας της Αγίας στον τόπο του θαύματος, διότι σχετίζεται με αυτήν, όπως και η εορτή της Αγίας Σκέπης, διότι σ' αυτήν είναι αφιερωμένο το μοναστήρι στη Μόσχα με τα οστά της.

† ΠΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑ ΝΕΚΤΑΡΙΟ

Στις 28 - Ουτωβρίου - 2006 Σάββατο
ημέρα της Αγίας Σκέπης το απόγευμα
εκείνης της ευλογημένης ημέρας
είχαμε κανονικά με την παρέα μου
να πάμε βόλτα όπως κάθε Σάββατο.

Ξεκινάμε λοιπόν από το σπίτι
καρδιάμενες για να πάμε. Μόλις φτάνουμε
στο σπίτι της φίλης μου Αρχοντιάδας
καθίσαμε να την περιμένουμε να
ετοιμαστεί ή ξεκινάμε για την
βόλτα μας.

Όπως βρισκόμασταν στο δρόμο ταρνιακά
ακούω το τηλέφωνο μου να πηλάι ήταν
από της διαδιάς το σπίτι παρατενετικά
ή βήκωσα βιαστικά το τηλέφωνο με
μία ανυπομονία ή αφαίω την μητέρα
μου τότε καθιστάμεται λίγο ή την
ρώτησα τι είχε συμβεί εκείνη μου είπε
πως είχε έρθει ο πατερ Νεκτάριος
από το Άγιον Όρος ή να ημυαίναθε
από το σπίτι για να μας ευλογήσει
ή να αιούβουμε το κύρημα.

Εγώ ανυπόμονα ή για να αποφύγω
το γεγονός είπα ψέμματα πως ερχόταν
το λεωφορείο ή της ευλείβα το

τηλέφωνο η αδερφή μου ή η φίλη μου Αρχουτσούλα με ρώτησαν ποιος ήταν ή τι ήθελε εδώ τους ετύχησα ή πριν τελειώσω την φράση μου η αδερφή μου Μαρία μου είπε « πάμε τώρα στην διαζιά »

Εδώ ακούθηκα για άλλη μια φορά άλλοι ευεΐου ήταν αναλαβόμενοι τελικά να κάλυψτε η ευχέρη στο ευημέρονα ότι έπρεπε να πάμε στο σπίτι της διαζιάς έβτα ή για λίγο.

Μόλις φτάσουμε λοιπόν χτυπάμε το κουδούνι μπαίνουμε μέσα ή τους βάλνω όλους να με κατάν με απρεία σου να μου έδεξαν « Γιατί; » ευίωθα σου να έμνα νατι πολύ κατό το οποίο δν το είπα συνιδυτοποιήθει.

Εξείου τη σταγή πληθισίθατε τον πάτερ Νευτόριο μας ευλόγησε με το λαδάκι το κώμα από τον τάφο της Αγίας Μακρουας ή αβναστήματε την ειύνα.

Καθίθαμε να ακούσουμε ευείνα τα σοφά ή ευλόγημενα λόγια από τον πάτερ Νευτόριο αλλά ενώ ήθελα

τόσο να ακούσω τα λόγια του
εμένα να με βαρύνει μέσα μου
σαν να με κυριεύει το κακό πνεύμα
ή δεν άκουβα τίποτα από τα λόγια
που έλεγαν ενώ έβλεπα πως όλοι
τον κοιτούσαν με μεγάλη προσοχή.

Μετα συνέχισα να θέλω να φύγω
και έκανα νόημα στην μητέρα
μου αλλά εκείνη δεν μου άδούχησε
συνέχισα με επιμονή έως ότου
αναμοίωσε την επιθυμία μου στον
πατέρα μου. Εκείνος την πρώτη
φορά ακούθηκε να με αφήσει
ή μου είπε « Αύριο θα πάς Βόλτα
Σοφία ». Ενώ όμως επέμενα ακόμη
περισσότερο δεν αναγνωρίζω τον
εαυτό μου ή τελικά ο πατέρας μου
μου επέτρεψε να φύγω για την Βόλτα
μου. Η μητέρα μου μας είπε να μας
κατεβάσει ως την πλατεία ελευθερίας
όπου θα ηυχαιώνατε.

Τότε προανυψώσατε ακόμη μια
φορά την εικόνα της Αγίας Μαρίας
επίσης μας ευλόγησε με το λάδι
ή το χύμα της Αγίας από τον

τάφο ή έτσι φύγαμε.

Στο αυτοκίνητο άρχισα να φωνάζω ή να είμαι φοβερά θυμωμένη λέγοντας πως αρχίσαμε και τι ώρα θα θυρίσουμε ή πολλά λόγια που έδειχνε να πικραίνουν την μητέρα μου.

Σε κάποια στιγμή άκουσα την μητέρα μου να λέει «Μην μιλάς έτσι δεν βλέπεις που τώρα να μόλις τώρα αναμνηστέ πάνω το Άγιο Χώμα της Αγίας Ματρώνας στο κεφάλάκι σου, μόλις τώρα;»

Επειδή τη στιγμή φωνάζω δυνατά «Τρώω Χώμα» «Μακά τρώω χώμα».

Μόλις το χώμα μερικές φορές άκουσα ή έπεισα το ματάκια.

Μόλις το ματάκια φωνάζει η αδερφή μου Μαρία «Μαθαίνει Χώμα το ακάτω». Η φίλη μου Αρχοντούλα είχε μείνει αιώνητη χωρίς να αρθρώσει λέξη.

Φταίναμε στην πλατεία χωρίς να μιλούσαμε δε όλη τη διαδρομή γιατί όλοι βλέπωμασαν ότι αυτό που έγινε ήταν κάτι επουράνιο.

Κατεβαίναμε από το αυτοκίνητο
έως συμπαύσαμε το ζεγάρι με την
αδερφή μου έσ την φίλη μου Αρχακούλα
ώσπου ταφύκα όταν φτάναμε στο
κέντρο της πλατείας ενώ είμασταν
μόνες μας μέγιστη ούκτα βλέπαμε
να περναει πάνω από τα κεφάλια
μας ένα κάταστρο περιτέρι ολόφωτο
που μετά από λίγο εξαφανίστηκε
έσ δεν το ταυαίδαμε.

Πύξαμε λοιπόν την βόλτα μας
όπως δεν περνούσα αλλά μάτε με
προβλημάτε δεν ήθελα όμως να
το δείξω.

Φτάναμε λοιπόν στο σπίτι έσ
πύξα κατευθείαν στη διαγιά μου
όπου βρισκόταν ο πάτερ Νευτάριος
διότι μου είνε γμητέρα μου ότι
μίλησε για αυτό που έγινε έσ ο πάτερ
Νευτάριος περίμενε να πάω για να
πω τι ακριβώς συνέβει.

Μπαίω μέγιστο σπίτι με χαίρου
πλέον στην καρδιά χωρίς να έχω
καμένα βάρια μέσα στην φυλή μου
έσ ετυχώ σε όλους έσ περιεβότερο

στον πατέρα Νευτάριο τι μου συνέβη.
Η μόνυ λέξη που μπόρεσα να
συγκρατήσω από όλα τα λόγια
που υπόθηκαν από την οικουμένη
μου ή του πατέρα Νευτάριο ήταν
«θαύμα, θαύμα» τότε ρώτησα
«Γιατί να συνέβη αυτό σεμένα;»
ή τότε μου απάντησαν ότι ο Θεός
επέλεξε εμένα για να κάνει αυτό
το θαύμα ή κανείς δεν μπορεί
να μας ετυμώσει το «Γιατί;»
κατά την ερμηνεία τους όμως
αποφύ ειπών πως ήταν «ένα μαθημα»
Εγώ μιλούσα με τον πατέρα Νευτάριο
μέχρι που έφυγε.
Ήταν ένα θαύμα που ποτέ δεν
θα ξεχάσω γιατί με άγγιξε βαθιά
στην ψυχή ή μου ανέδειξε ο Θεός
για άλλη μια φορά πως είναι κοντά
μου ή πως υπάρχει.
Ευχαριστώ την Αγία Ματρίνα
την αόρατη την Ρωίδα που με διδάξε
με το θαύμα αυτό, ότι μπορεί η
πραγμεία που η ίδια περιγράφει
στη βελ 24 του βιβλίου να
υλοποιηθεί με τη θαυμαστή κατάποση © NEXT Co. GREECE
του κώματος από εμένα.

Στην επόμενη σελίδα παρατίθεται και από τη μητέρα της Σοφίας περιγραφή του συμβάντος,
όπως το αντιλήφθηκε η ίδια, από απόκομμα δικής της επιστολής.

Η μαρτυρία της μητέρας, από ιδιόχειρο γράμμα της:

Παίρνοντας τα κλειδιά του αυτοκινήτου από το σπίτι και μπαίνοντας στο αμάξι η μεγαλύτερή μου κόρη Σοφία που είχε καθίσει στην θέση του συνοδηγού (δίπλα μου) άρχισε με παράπονο και σφύδυμα να μου παραπονιέται ότι ήδη έχουν αρχίσει πάρα πολύ από την βόλτα τους και πως τι ώρα τώρα θα χυρίσουν και ότι μου έκανε νόημα κωφίζερα και εγώ άρχισα να το ~~π~~ ανακονίσω στον πατέρα Νεκταρίο.

Δεν άντεξα άλλο να την ακούω να μιλάει έτσι και λέω με παράπονο: «Μη μιλάς έτσι δεν σκέφτεσαι που τώρα, να μόλις τώρα ακούμπησε πάνω σου το Άγιο Χώμα της Αγίας Ματρώνας στο κεφάλι σου, μόλις τώρα!»

Δεν προλαβαίνω να τελειώσω την κουβέντα μου και ενώ είμαστε σταματογημένη στο κόκκινο φανάρι ακούω την κόρη μου Σοφία να λέει δυνατά: «Τρώω χώμα, μαμά τρώω χώμα»

Το στόμα της ανοιχόβει με δύναμη. Μασούσε!

Η αδερφή της Μαρία από το πίσω καθίσμα άρχισε να φωνάζει: «Μασάει χώμα, μασάει χώμα!»

Σε μια στιγμή και ενώ είμαι χυρισμένη προς το μέρος της η Σοφία φωνάζει «Το κατάπιε!»

Η κατάποση ήταν πραγματική, έμελνα άναυδη.

Το φανάρι άναψε πράσινο, ένιωσα να παχύνει το σώμα μου και το μυαλό μου προσπαθούσε να συντονιστεί τι είχε συμβεί.

Η φίλη τους Αρχοντούλα είχε μείνει άναυδη και τα μάτια της μας κοιτούσαν σαν να ένιωθε ότι κάτι μεγάλο είχε συμβεί και που ~~σε λέξεις~~ ~~δεν~~ ~~μπορούν~~ να το απειληώσουν που δεν μπορούσε να ερμηνεύσει και γι αυτό δεν μίλησε.

Από κείνη την ώρα και μέχρι να τις αφήσω προς την πλατεία δεν είπαμε κουβέντα δεν έβγαψε λέξη, ένα δέος μας πλημμύριζε. Όταν κατεβήκανε από το αμάξι η μόνη κουβέντα που μου βγήκε ήταν «Είδες;». Η κόρη μου δεν απάντησε γιατί είχε καταλάβει.

Από τον «Επίτομο», κάποια λόγια της Αγίας Ματρώνας από τη Ρωσία, προφητικά και άκρως προειδοποιητικά:

Συμβούλευε να κάνουμε σωστά τον σταυρό μας και να σταυρώνουμε τα πάντα γύρω μας, ακόμη και το φαγητό μας...

Έλεγε: «Θα έλθει καιρός που **θα βάλουν μπροστά σας ψωμί και σταυρό για να διαλέξετε**. Θα περάσουμε δύσκολους καιρούς, κι εμείς οι Χριστιανοί πρέπει να διαλέξουμε τον σταυρό».

Μια κυρία που βρέθηκε εκεί ρώτησε: «Τι θα κάνουμε, τι θα τρώμε»;...

«Θα πάρετε χώμα, θα κάνετε κουλουράκια, θα τα σταυρώσετε και θα είναι σαν ψωμί»! (Οι Χριστιανοί μόνο θαυματουργικά θα επιβιώσουν)¹.

Την ρώτησε κάποτε η Ζηναΐδα Ζδάνοβα, για τις καταστροφές που προκάλεσε ο κομμουνισμός: «Γιατί επέτρεψε ο Θεός να κλείσουν και να γκρεμίσουν τόσες και τόσες εκκλησίες»; και απάντησε με τα παρακάτω λόγια:

«Αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Ο λαός είναι σαν υπνωτισμένος, και μια φοβερή δαιμονική δύναμη έχει μπει σε δράση. Βρίσκεται στον αέρα, και διεισδύει παντού.

Παλιά, η δαιμονική αυτή δύναμη κατοικούσε στα έλη και στα πυκνά δάση, επειδή οι άνθρωποι πήγαιναν τακτικά στην εκκλησία, φορούσαν και τιμούσαν τον σταυρό. Τα σπίτια τους ήταν προστατευμένα από τις εικόνες, τα κανδήλια που έκαιγαν, τον αγιασμό που έκαναν...

Τα δαιμόνια πετούσαν μακριά και φοβόντουσαν να πλησιάσουν...

Σήμερα όμως, τα σπίτια αυτά αλλά και οι ίδιοι οι άνθρωποι έχουν γίνει κατοικητήριο δαιμόνων για την απιστία τους και την απομάκρυνσή τους από τον Χριστό».

Έλεγε ακόμη: «Όταν θα πεθάνω λίγοι θα έρχονται στον τάφο μου. Αλλά μετά από χρόνια ο κόσμος θα με γνωρίσει, και άνθρωποι ταλαιπωρημένοι από τις θλίψεις θα με παρακαλάνε να προσεύχομαι γι' αυτούς...

Όλους θα τους ακούω και όλους θα τους βοηθώ... Να έρχεσθε σε μένα και να μου μιλάτε σαν να είμαι ζωντανή, για τις θλίψεις σας και τα προβλήματά σας, και εγώ όλους θα σας ακούω και όλους θα σας βοηθώ...».

Σημ: Η επιβεβαίωση των λόγων της Αγίας Ματρώνας από τη Μόσχα, για **επιβίωση των πιστών θαυματουργικά στους έσχατους χρόνους**, ακόμη και τρώγοντας χώμα, δόθηκε απροσδόκητα στη νεαρή Σοφία από την Αθήνα. Επί πλέον όπως το ένοιωσε η ίδια η κοπέλα, η Αγία προειδοποίησε αυτήν, και εμάς, ότι κάποιες φορές βρισκόμαστε υπό την επίρροια πονηρών πνευμάτων, οπότε δρούμε σαν σε ύπνωση, και αναβάλλουμε ή ματαιώνουμε ότι είναι πνευματικά ωφέλιμο, ακόμη και εκνευριζόμαστε μόνο που κάποιος θέλει να μας αποσπάσει από το όραμα της προσδοκώμενης, αλλά όμως κατά φαντασίαν ευτυχίας μας. Η προσευχή των δικών μας και η βοήθεια των αγίων μπορούν να μας επαναφέρουν στην πραγματικότητα. Τα πονηρά πνεύματα (δαιμόνια) φτιάχνουν **ιδεατές πραγματικότητες** καλοπέρας που τις προβάλλουν στο νου των ανθρώπων για να τους παρασύρουν και αποκοιμήσουν, ώστε να απομακρυνθούν από το Θεό, τα Μυστήρια της Εκκλησίας, και να μην τιμούν τα ιερά αντικείμενα, όπως τις εικόνες και τους σταυρούς. Τότε όσοι αποδεχθούν αυτές τις φαντασίες γίνονται σαν υπνωτισμένα υποχείριά τους. Και όπως συνέβη και στη σοβιετική Ρωσία, ορμούν και καταστρέφουν τα πάντα, χαρούμενα μάλιστα διότι, σύμφωνα με το όραμά τους, αυτό θα καταλήξει στη διαρκή μελλοντική ...ευτυχία τους. Δείτε περισσότερα προφητικά λόγια της Αγίας Ματρώνας στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ.

(http://www.imdleo.gr/html/2_epitomos_parts.htm#ΑΓΙΑ_ΜΑΤΡΩΝΑ_ΤΗΣ_ΜΟΣΧΑΣ).

+ προφήτου Μαλαχίου, 4/17-1-2008

παρουσίαση: **Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης**

¹ «Η αγία γερόντισσα Ματρώνα η αόμματη». Κελλίον Αγ. Χαραλάμπους Ν. Σκήτη Αγίου Όρους 2006, σελ. 24 και 25.